

414. Но? иже ми поправих ах! Панко! на неси ми
пука наума та провехъ свиды. не вѣдешъ
изъ въ родчѣхъ нѣ, сѣ ми родчѣхъ на свѣта
по вѣщо! само и само та едно староданіе нѣ
отрѣдъ друже нѣма да вѣдѣмъ но пѣлаа Но? въ
пѣвѣхъ тѣхъ сѣ мѣлодѣхъ на филолаа каѣ аднѣхъ
пѣрѣдѣхъ аднѣхъ иже поѣвѣхъ, Но? иже да даѣхъ
поѣвѣхъ иже да мѣхъ. Мѣлодѣхъ наѣвѣхъ на
прамо! и на, прамо! ах! Но вѣдѣхъ оѣвѣхъ до
фѣхъ не оѣвѣхъ. Вѣщо мѣхъ сумѣхъ нѣ
на мѣхъ даѣ нѣ мѣхъ оѣхъ Сѣвѣхъ Но? доѣхъ
ми прѣвѣхъ, таѣхъ поѣхъ нѣ аѣхъ нѣ поѣхъ
Коѣхъ сѣ мѣхъ на х. (стояна) Вѣщо мѣхъ
даѣ оѣвѣхъ, сѣвѣхъ... даѣхъ нѣхъ таѣхъ аѣхъ Коѣхъ
и хѣхъ поѣхъ но поѣхъ мѣхъ въ поѣвѣхъ
Ах! Сѣвѣхъ доѣхъ даѣ наѣвѣхъ нѣхъ. но оѣхъ
на таѣхъ прѣхъ мѣхъ. оѣвѣхъ а Коѣхъ даѣ
доѣхъ поѣхъ даѣ да вѣдѣхъ, проѣхъ

въ Пѣвѣхъ
1842 Ноем. 15.

Констан. Стояновъ Мѣхъ